

at den kun kan bringes i Anvendelse mod den Person, der tidligere for Vold eller en med Vold forbunden Forbrydelse enten er idømt Frihedsstraf eller en Bøde paa mindst 200 Kr. eller har vedtaget saadan Bøde. At der her er nævnt Bøder, ikke blot Frihedsstraf, kommer af, at Bøder af Bekvemmelighedshensyn nu undertiden anvendes, hvor Frihedsstraf egentlig vilde være den rette Straf. Men Reglen vil altsaa bortset derfra være den, at naar en Person en Gang er straffet for Vold eller en med Vold forbunden Forbrydelse med Frihedsstraf og har faaet den alvorlige Advarsel, der ligger deri, og paa ny gør sig skyldig i en saa grov Vold som den, Paragraffen omhandler, skal han foruden den for øvrigt forskyldte Straf anses med legemlig Straf. Desforuden er der tilføjet den subjektive Betingelse, at Voldsmanden skal have villet saadanne Følger som de angivne eller dog have maattet forudse dem som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen. De, der kende Straffeloven, ville vide, at det er den samme subjektive Betingelse, der kræves for Anvendelsen af de strenge Bestemmelser om Straf for meget grov Vold i Straffelovens § 204. Idet vi anvende denne Begrebsbestemmelse, give vi altsaa ikke Dommerne ny Ord at fortolke, men henvise dem til de Bestemmelser, de allerede ere vante til at fortolke.

Revselsen skal udføres paa Sædet og ikke, som af Justitsministeren foreslaaet, paa Ryggen. Bestemmelsen om de 27 Slag have vi beholdt. Det er Grænsen efter de nuværende Regler for Anvendelsen af Legemsstraf i Strafanstalter. Jeg vil fremhæve, at den Legemsstraf, som der her er Tale om at indføre, er kvantitativ Henseende er ringere end den, som efter den gældende Lovgivning kan bringes i Anvendelse over for Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, thi for dem kan Straffen stige til 2 Gange 25 Slag, altsaa 50 i det hele. Der tilføjes en Bestemmelse om, at den domfældte i de sidste 2 Døgn før Revselsens Fuldbrydelse og det første Døgn efter samme skal hensidde i Enkeltcelle. Den vil ikke faa megen praktisk Betydning, thi i Almindelighed vil den vedkommende befinde sig i Varetægtsarrest før Fuldbrydelsen, og efter Fuldbrydelsen skal han gaa over til en Strafanstalt, men vi have villet sikre os imod, at den domfældte skal kunne før Revselsen præparere sig med Brændevin eller efter Revselsen vaske den af i Brændevin. Bestemmelsen om Indankning for Højesteret er bortfal-

den, thi alle de Tilfælde, hvori der efter dette Forslag vil blive anvendt Legemsstraf, ere saadanne, at der foruden Legemsstraffen anvendes en alvorlig Straf, som berettiger til Sagens Indankning for Højesteret.

Det er i Virkeligheden praktisk set kun et meget lille Omraade, paa hvilket der efter denne Bestemmelse vil blive indført Legemsstraf. Det er ved en af en Kriminalist anstillet Undersøgelse konstateret, at i en Række af Voldssager, som havde foreligget for Københavns Kriminalret, vilde efter hans Skøn den af Justitsministeren foreslaaede Bestemmelse om Legemsstraf kun have fundet Anvendelse paa en Ellevtedel af disse, det vil altsaa sige, kun paa ca. 40 af de 450 Voldssager, der foreligge om Aaret. Hvor meget det vil blive mindre efter vort Forslag kan jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om, men da vi udelukke alle de Tilfælde, hvor der ikke foreligger Gentagelse, kan man vel rolig gaa ud fra, at 20—30 Tilfælde om Aaret ville blive Maksimum af de Tilfælde, hvori der vil blive Tale om at anvende Legemsstraf efter denne Paragraf.

§ 2 betegner altsaa et Forsøg paa ved Siden af den almindelige regulære Frihedsstraf at anvende en anden Strafart. §§ 3, 4 og 5 indeholde Bestemmelser om Følger, der kunne knytte sig til Volds- eller Sædelighedsforbrydelser, og som vi antage kunne have praktisk Betydning. § 3 indeholder den Regel, at „naar en Person under Paa-virkning af spirituøse Drikke begaar Vold mod sagesløs Person eller Forbrydelse mod Sædeligheden, og der idømmes ham eller, om han havde været fuldt tilregnelig, vilde være bleven idømt ham højere Straf end simpelt Fængsel, kan der ved Dommen gives ham Paalæg om, at han i et vist Tidsrum, dog ikke ud over 5 Aar, skal afholde sig fra Nydelse af spirituøse Drikke“. Der tilføjes saa en Bestemmelse om, hvilke Følger det vil have for ham, at han overtræder det Forbud, og hvilke Følger det vil have for den næringsdrivende, der med Kundskab om det vedkommende Forbud sælger eller udskænker spirituøse Drikke til en saadan Person. Om den praktiske Virkning af denne Bestemmelse ville Meningerne naturligvis være delte. Som alt nyt vil den sikkert møde megen Modstand. Det vil være let at gøre indlysende, at det er lidet sandsynligt, at Flertallet af de Personer, paa hvilke Bestemmelsen vil blive bragt i Anvendelse, ville helt lade være at drikke, men tror dog, at i adskillige Tilfælde vil en saadan Bestemmelse